

Magnhild. Andreas Sletten hadde før sønnen William med Berthe Oskarsdr. han ble oppfostret på Melkeli. Det er en tragedie når faren dør bort fra familien, men ho Marie hadde nok et livsmot som greide å komme seg igjennom livet i de knagre år. Hun ble meget giktbrøten og levde sine siste år nede på Målselv Aldersheim.



Bernhard Martinussen Svestad født 30/4 1882. 4. bruker av Sletten.

Theodor og Marthine driver nu gården Sletten som er en med de større gårder oppe i dalen, de har mange tjenestefolk i arbeide igjennom tidene. Han Arnt Glopestad, Anders Andersen, Anne Bergsdr. Kristine Evensdr. Karen Knutsdr. Erik Eriksen og Margrethe Mosesdr.

Det var avsides i den tid uten veier og broer over elven. Om vinteren ble elveisen benyttet, men elven var farlig i flommen om våren. Derav så mange ulykker igjennom tidene. Om vintrene drev de ut store tømmerdrifter fra langt inne mot Frihetsli.



Therese Theodorsen Sletten født 2/5 1892 gift m. Bernhard Martinussen Svestad.

Det var vanlig å ta inn på Sletten og Sørli. Der var som oftes faste hvilested, så derfra startet tømnerhuggerne ut som banet vei for hestene som kom etter. Langt om lenge ut i 1900-årene ble det bygd en slags kjøresti over Diviåsen og ned til Sletten. Vegarbeidet foregikk med spaden og trillebåra i de store skjæringene utover åsen. Ut i 30-årene bedret veiforholdene etter hvert med det store løftet da Divimobrua kom. Det var nok en gledens dag da den første lastebilen kom kjørende inn på Sletten. Da hadde 4 generasjoner bodd der oppe uten noe slags vei, det var kløvhesten som var bil i den tiden.

De neste brukere på Sletten ble dattera på gården ho Therese Th. Sletten født 2/5 1892 som ble gift med Bernhard Martinussen Svestad født 30/4 1882. Han hadde sin utdannelse i hæren og var løytnant i infanteriet I.R. 15 på Sætermoen. I en årrekke pendlet han frem og



Theodor Ottosen Sletten. 3 bruker. Født 11/8 1865 på Sørli.

tilbake i helgene og kom hjem til familien på Sletten. Det kom 4 borgere tilverden i ekteskapet. Mary, Tinus, Asbjørg og Bjørnvald. Han Bernhard var med i herredstyret og hadde ellers mange kommunale verv, han hadde en kapasitet hvad et menneske kan make, det var iver og arbeidsmot for hjemmet og familien. Han Bernhard og ho Therese drev gården med foreldrene så lenge de levde. Der var det virksomhet med arbeidsfolk og veiarbeidere til alle tider. Det var vel mange ganger et økonomisk tap med de losjerende som bodde der for en kroners peng i døgnet. Ho Therese og han Bernhard sa bestandig: «Vi må jo ha vei, det er jo livsbetingelsen».

Han Bernhard var løytnant så han måtte flykte over til Sverige i 1943 med sine 2 sønner og ble med i de norske politistyrkene borte i Falun. Ho Therese ble tatt i lange og harde forhør av Gestapo. Men ho greide å stritte imot.

Det var ikke så greit for de som ble igjen på gårdene, men de greide å komme igjennom de siste krigsårene. Nu er det han Bjørnvald som eier hovedgården. Men tankene må gå tilbake i tiden da de første kom og speidet utover denne naturskjønne dalen. De visste nok ikke at de kom til uanede prøvelser med ulykker, sykdom og død. De mistet sine barn, og de unge gutter som gikk ut fra hjemmet en grytidlig morgen og ble borte der ute i elven. Og far som måtte dø fra familien i 30 års alderen, eller mor som måtte dø fra 8 barn. Dette hendte familien i de første nybyggerår. Og der utspant seg dramaer, de var bare nødt å leve videre, de var hardbarkede døler som strittet imot. De trasset villmarken med bjørnen og rovdirene som nabo, som kanskje drap de eneste dyrene de hadde alet opp, det var nok mange ganger en kamp på liv og død der oppe i ødemarken.

Og fremdeles fortsetter de yngre generasjoner som har arvet foreldrenes seder og skikker med sin trivsel og gjestfrihet der oppe på Sletten og i hele familien ellers.

Marthine Thomasdr. Slompen født 15/6 1870 i Rostadalen gift m. Theodor Ottosen Sørli.



Eugenia og Odd



Jorun Haugli og meg.



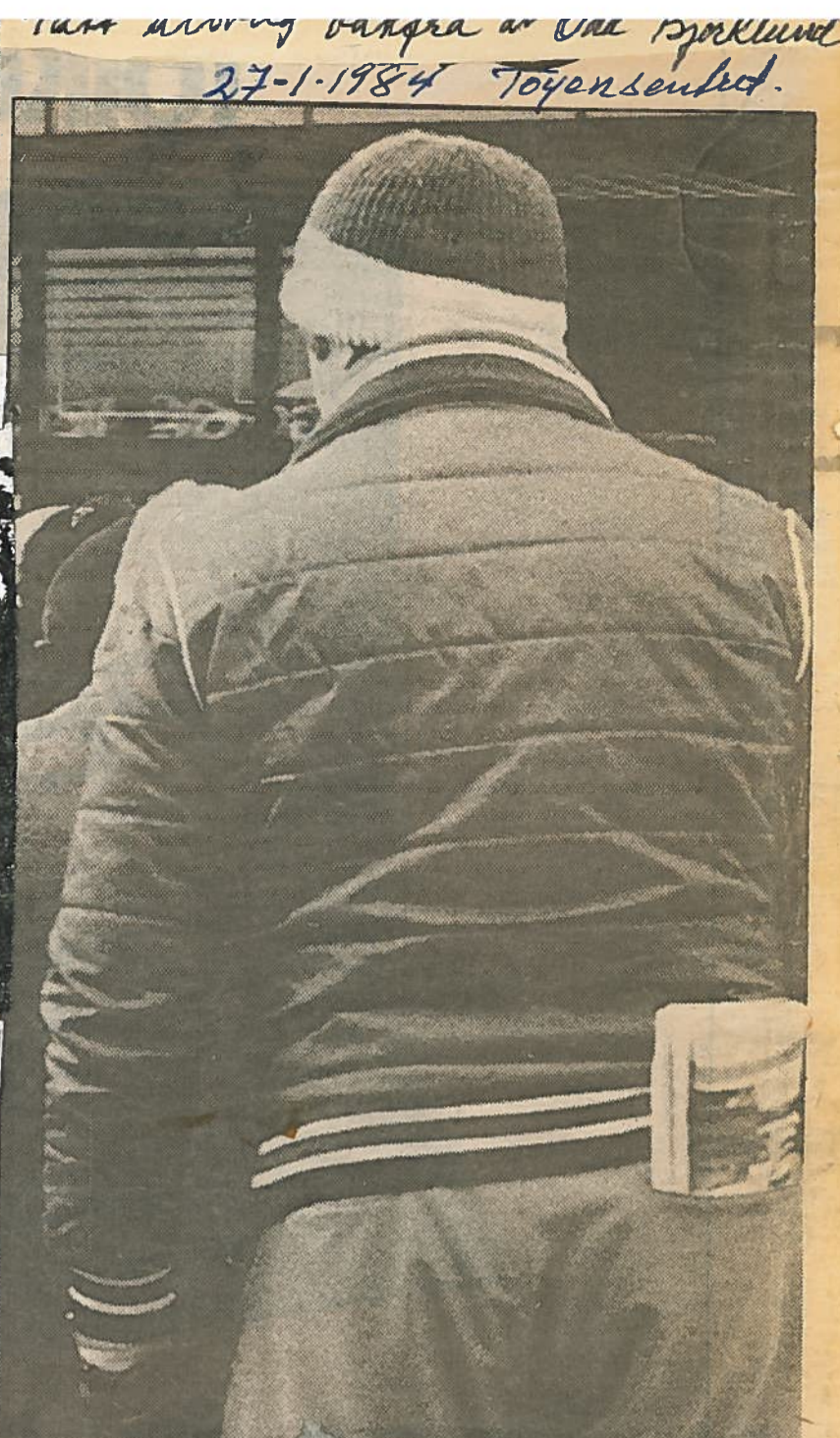
Ved Roslavann.



Kristian Küpper fra Bonn.



Dronningen paa Diviåsen.



Ole Tøresen Brøstfadderm og kona.



Johannes Tøresen og kona Brødrene til ho Marit Bjørking Theodor, Marie, Kjerstine og Bergeund Tøresen Dulmo. Der de vaks opp.

1. utg. utg. og vandra av Ole Bjørking 27-1-1984 Tøyensent.